

010726-1

Odedávna byli respektováni (byť většinou až dodatečně), ctěni a vzpomínáni tzv. zákonodárci. To, co na nich bylo nápadné, byly právě ty jejich zákony a nařízení (či zákazy); jejich zdůvodňování ve světě mýtů a pověstí pochopitelně nebylo možné – vše se vposledu připisovalo bohům. Nejzajímavější na nich však bylo to, že byli oněmi novými „nápady“, „myšlenkami“, „ideami“ vůbec osloveni.

Vždycky se považovalo za samozřejmé, že tak nejsou oslovováni všichni, nýbrž jen někteří vybraní. A ti pak byli nejen osloveni, ale zároveň vyzváni, aby o tom oslovení svědčili, aby z něho vyvodili závěry, a to jak sami, tak jako příkazy a povinnosti pro druhé, eventuelně pro všechny.

(Písek, 010726-1.)